

**ПРОФ. Д-Р ВАСИЛЬ СТЕЦЮК,
ВИДАТНИЙ НАУКОВЕЦЬ І
ПЕДАГОГ, ДОВГОЛІТНІЙ
ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР
ІНШ, ПОМЕР НЕНАДІДНО
НА РОЗРИВ СЕРЦЯ**

Джерзі Сіті. — В середу, 9-го квітня в полудневих годинах, як це члсто „Свободи“ починало друкуватись на пресі, написла телефоном вістка, що в дорозі з дому в Джерзі Сіті до Сітон Голл Університету в Саят Орандж біля Ньюарку помер нагло на розрив серця св. п. проф. д-р Василь Стецюк, видатний науковець і педагог та суспільно-громадський діяч, досвідчений генеральний секретар Ради Наукових Товариств ім. Шевченка і відомий член цього Т-ва, автор багатьох наукових праць та підручників. Помер на 65-му році життя, оприлюднивши дружиною Кайку-Марію, довголітню працівницю адміністрації „Свободи“, та сина Юрія в дружину Катерину і їх кількомісячним сином Марком Романом.

Св. п. проф. д-р Василь
Степюк

Помер Володимир Юрковський, незрівняний меценат

Нью-Йорк (Вісник ФКУ). — Один із найбільш визначних митців нашої спільноти, Володимир Юрковський, помер тут 8-го квітня 1975-го року в год. 4-й рано у Ветеранському шпиталі на 87-му році життя.

Тиждень перед смертю, у повній свідомості, прийняв Найсвятіші Тайни.

Володимир Юрковський доясувався на українські студії в Гарвардському університеті весь дорібок свого життя — 150,000 доларів. На базі того капіталу створено там достійні стипендії і благодійні фонди його іменем. Українська громада назавжди збереже його ім'я у вшануваний пам'яті.

с.п. Володимир Юрковський

св.л. Владимир Юрковський

Почалися переговори між урядом Камбоджі та повстанцями

Літом Пен. Камбоджа. — Сюди повернувся камбоджський прем'єр Лонг Берет, який виїхав був з президентів Лон Нолем до Індонезії. Як виявляється, Лонг Берет в час свого перебування у Бангкокгу, Тайланді, зустрі-

Не зважаючи на встановлення контактів і започаткування безпосередніх переговорів між урядом і повстанцями, бої в Камбоджі продовжуються.

Окружний Комітет Відділів УНС Бостону заповідає збори

Бостон, Масс. — Управа
Окружного Комітету Відді-
лів УНСюзу Востону й око-
лиці інформус, що річні за-
гальні збори Окружн відбу-
дуться в суботу, 12-го квітня
оак. о год. 7:00 вечора у кан-
целярії головної радні УНС
до-д Анни Чолик при 117
Грінвільд роуд в Маттанан,
Масс. В річних зборах зобо-
в'язані брати участь члени
Окружної Управи, урядовці
і конвенційні делегати Відді-
лів: 178 з Манчестер, 224
Сайлем і 238, 307, 374 з Бо-
стону. На порядку нарад: за-
ти з діяльності, вибір нове-
Управи, доповідь головного
організатора УНС Степан
Гавриша, затвердження п'яти-
ну праці на 1975 рік. Степа-
Гавриш після закінчення
зборів даватиме практичні
поради, як забезпечувати
паради, як забезпечувати
членів.

**Український Оперний
Ансамбль поставить оперу
„Наталка Полтавка”
в Ютиці і Сиракузах**

у Нью-Йорк. — Керівництво Українського Оперного Ансамблю інформує, що в суботу, 12-го квітня, о год. 7-й вечором в залі української католицької церкви при 6 Коледж плейс в Ютіці старанним любителям мистецтва в Ольбані і 57-го Відділу Союзу України Америки, відбудеться постановка опери на 3 дії „Наталка Полтавка” — текст: І. Котляревський; муз. М. Лисенко. Ця ж виставка буде повторена в неділю, 13-го квітня в Сиракузах о год. 5-й по полудні в залі Вестгілл Гайскул при 4501 Онондага бульвард; Спонсорус Т-во Рідінгтон Шопс.

В опері беруть участь в домі наші оперні співаки драматичні актори: Т. Ліхлай, Галина Андреас, Ле Рейнарвич, І. Голш, М. Яблонський, Р. Кизик; малосимфонічна оркестра Ольбанської округи, музичний керівник маестро Я. Кушнір; концертмайстер: Л. Ліпінський; режисер: Т. Федорович; декорації: І. Ліпінський; оперний ансамбль, Сиракузах бере участь: тапчовальний ансамбль СУМ „Одеса”. Вистава Українського Оперного Ансамблю в Нью-Йорк постійно спонзорус Сейтова Рада Культурі в Ольбані.

ГЕНЕРАЛ ВЕЯНД ПРОПОНУЄ НЕГАЙНУ ВІЙСЬКОВУ ДОПОМОГУ ДЛЯ ОБОРОНИ САЙГОНУ

Вашінгтон. — Генерал Фредрик Веянд, шеф штабу Армії, який недавно повернувся із Південного В'єтнаму, рекомендував президенту Джералду Фордові, щоб ЗСА негайно призначили 500 мільйонів доларів військової допомоги на укріплення південнов'єтнамських збройних сил для оборони Сайгону. Цю рекомендацію, передачу Президенту в кінці минулого тижня, ген. Веянд повторив перед конгрессовими комісіями у вівторок, 8-го квітня. Сума, запропонована ген. Веянду, є на 200 мільйонів вища навіть від суми, яку вимагав Вільям Дікс. Без цієї військової допомоги Сайгон не встоїть проти комуністичної агресії, сказав законодавцем шеф штабу Армії. Розмовляючи із кореспондентами після свого свідчення перед конгрессовими комісіями, ген. Веянд сказав, що із додатковою допомогою від ЗСА Південний В'єтнам, «як виглядає» здатний наступ регулярних південнов'єтнамських військових частин та партизанів В'єтконг і врятувати Сайгон.

Тим часом, дві північно-в'єтнамські дивізії розпочали наступ в горішній частині Меконгської дельти, створюючи підплате Сайгон від південних територій, які постають столицею країни ризиком як інших харчових продуктах. Речники Сайгону повідомляють, що комуністичні частини заатакували провінційну столицю Мок Гоа та ставляються здобути

Демократичні сенатори відкидають натішки Президента щодо причин невдачі у Індокитаї

Вашингтон. — У понеділок, 7 квітня, ряд чільних демократичних сенаторів гостро зреагували на натиски президента Джералда Форда, що нібито Конгрес частинно відповидає за потіснені ситуації в Індокитаї. Сенатори Роберт Вирд, Джон Пасторе, Джекнінгс Рандольф і Рассел Лонг, які до недавня підтримували політику Вільяма Дугу щодо Індокитаю, відкинули кілька разів натиски Президента, що якщо Конгрес схвалить би 300 мільйонів доларів додатково військовій допомозі для Південного В'єтнаму та 222 мільйони для Камбоджі, то ситуація в Індокитаї була б тепер інша. Сенатор Вирд із Західної Вірджинії сказав, що 300 мільйонів доларів ніколи не змігуть вжити в жадний народження і охоту продовжити боротьбу. Сенатор Рандольф, також із Західної Вірджинії, заявив, що назавжди його стейту все починає приходити до розуміння, що Америка не зменшити свою залежність від допомоги, особливо з боку Індокитаю, бо ця допомога носить малі успіхи. Сенатор Лонг із Луїзіани сказав, не тільки за теперішнього Президента, але також на каденції попередніх американців не хотіли ЗСА брати на себе відповідальність за політичну ситуацію.

У советському підводному човні знайдено щоденник старшини

Лос Аджелес. — Місцева газета „Лос Аджелес Таймс“ у виданні з понеділка, 7 квітня, інформує, що Центральний Розвідчий Агенція (Сі-Ай-Ей) минулого літа пощастило витягнути, разом із одною третьою советського підводного човна, який з невідомих причин вибухнув у 1968-му році і потонув коло Гаваїв, не тільки дві атомні головки до далекосяжних ракет, але також щоденник молодого советського офіцера, в якому він точно описував свій вишкіл щодо нуклеарних можливостей цього підводного човна. Як уже інформовано раніше, Сі-Ай-Ей минулого зуміла витягнути тілістину човна, разом із 70-ох советських моряків покороєно з усіма скляними почеснями, треті судна впали на дно моря. Не пощастило витягнути тієї частини в якій мали нібито негасячі різні документи, але із таємними кодами що інформували „Лос Аджелес Таймс“ правил щоденник советського моряка може розкрити багемніди щодо того титановських підводних човна нуклеарної зброї, якою віванувати. Наразі Сі-Ай-Ей не коментує цієї вістки.

Рада Безпеки ООН продовжить мирну місію на Близькому Сході

Об'єднані Нації, Нью Йорк.
— Тут інформують, що члени Ради Безпеки досягнули неформального погодження, щоб продовжити на час трьох місяців мирну місію збройних частин ООН за Бангладеш, Східної Тимору та Східному Сході, де вони мають позитивні здобутки кайнційної лінії між арміями держави та Із Сесія Ради Безпеки де 16 або 17 квітня і формально ця справа переподата.

СОВЕТСЬКИЙ СОЮЗ ДАЛІ ВІДСТАЄ В ТЕХНОЛОГІИ - ТВЕРДИТЬ Д-Р МИХАЙЛО БОРЕЩЬКИЙ

Вашингтон. — Советський Союз дав потребує американського технологічного знання в ділянках космічних дослідів і оборони, помімо того, що СРСР вдвоє збільшив свої видатки на дослідів і розанток в цих ділянках, як також вдвоє збільшив число своїх спеціалістів, — твердять д-р Михайло Борецький, спеціаліст від советських справ у Департаменті торгівлі. Ці слова українського науковця, який займає важливий пост в американському уряді, помістив журнал „Ді Машиніст“, орган Міжнародної Асоціації Механіків і Працівників Аеронавтики, у своєму виданні з 27-го березня 1975-го року. „Ді Машиніст“ інформувало, що д-р Борецький, промовляючи на річній конференції Американського Інституту Астронавтики та Аеронавтики, сказав, що Советський Союз старється здобути першості в світі в різних ділянках науки й технології. Він вказав на факт, що протягом 5-ох років кількість советських спеціалістів стислих наук й інженерів зросла вдвоє, бо в 1968 році їх було комо 594,000, а в 1973-му — вже 1,069,000. В Америці за той самий період часу число цих спеціалістів й інженерів збільшалося тільки за 454,000 531,000. Хоча нема точних даних, то д-р Борецький сказав, що є вказівки, що СРСР за той період часу комо вдвоє збільшив свої видатки на дослідів.

Не зважаючи на ці ставлення, советська технологія ді залишилася позаду американської, — твердять М. Борецький. Тому одні з головних цілей советської міжнародної торгівлі є бути технологічне знання від країн Заходу, особливо американське знання в ділянці космічних дослідів. Совети також дуже зацікавлені компютерами та іншими складними машинеріями і апаратурою. Д-р Борецький додає — пише „Ді Машиніст“ — що совети дуже сприйнятливі до переговорів. Вони платять дуже низькі ціни на американські технологічні продукти тому, що американці „випрагати“ одну американську фірму проги іншої, мість платити високо гроші фірмам за користуватися їхніми, совети герено платять усталену суму розкладаючи амплату в певний час, а також чим платять дуже низькі ціни, або не платять жадно, — сказав д-р Борецький.

**СССР ПРОПОНУЄ
„ГЕНЕРАЛЬНУ
ДЕКЛАРАЦІЮ ПРО ОСНОВИ
ЄВРОПЕЙСЬКОЇ БЕЗПЕКИ
ТА ВІДНОСИН МІЖ
ДЕРЖАВАМИ”**

Москва. — На сторінках книжкового числа „Міжнародної жіані“ А. Сфімос опублікував статтю: „Загальноєвропейська нарада і розрядка напруження в Європі“, в якій він займає становище до праці т. зв. другої стадії Європейської кон-

ференції для справ безпеки і співробітництва в Женеві. Він пише, що „закінчується редагування основного політичного документу наради, який соціалістичні країни пропонують назвати: „Генеральна декларація про основи європейської безпеки і принципи відносин між державами в Європі“. Пимпучи про це, він гадує, що це не буде узгоджене, але дозас, що хоч „в Женеві не легко було знайти спільний підхід до питань розвитку співробітництва в ділянці культури, освіти, інформації, контактів“, то все таки, „завдяки наполегливості, гнучкості і силі напої аргументації, всі делегати погодилися на єдину спрямлений підхід у цих питаннях: співробітництво повинно здійснюватися при збереженні принципів відно-

**Заповідають дискусійну
лекцію в справі політичних
переслідувань в ССРСР
і Югославії**

Бостон, Масс. — 3 ініціативи Комітету проти Переселення у Стовському Союзі і Східній Європі при співчутстві Американців за Демократичну Акцію, Американського Комітету Дружньої Служби, Організації його Комітету Демократичних Соціалістів, приятеля Чехо-Словаччини і Соціалістичної Робітничої Партії тут заповнили на 10-го квітня у Студентському Центрі Масачусетського Технологічного Інституту дискусійну лекцію на тему політичних переселення у Стовському Союзі та Югославії. Згідно з повідомленням, метою цієї дискусійної лекції є поставити на публічне обговорення нелегальні аспекти насиль-
ні депортації і екзильні переселення діячів в ССРС і Югославії. Головну увагу буде приділено Валентині Морі, Володимирові Буковським та Анастолієві Марченку.

На дискусійній лекції виступлять Борис Шпраті, радянський громадянин, який втік з ССРС до Європи на Кірк, Джордж Саймон Олер Ільницький, автор статей на теми дискусії в ССРС і Югославії та хіляр Метю Думонт. Кіт проти Переселення у Стовському Союзі і Східній Європі є організатором кандидатів Бостону і очолює заїдакаднені в тому ж місті. Він також планує здобути публічний підтримку для справ прав людини в ССРС і Східній Європі.

**РЕНАТА БАБАК, ПЕРЕД
СВОЇМ КОНЦЕРТОМ
В КАРНЕГІ ГОЛЛ ЦІГІ
НЕДІЛІ, ВІДПОВІДАЛА
НА ЗАПИТИ І СЛІВАЛА
НА РАДІОПРОГРАМІ
"НЮ ЙОРК ТАЙМСУ"**

Ню Йорк, Н. Й. — „Мене забороняли співати в російській мові і навіть виступати під російським прапирком“, заявила Рената Бабак, ще ученицею соліста Львівського і Волинського театрів, під час 55-хвилинного інтерв'ю з Бобом Шерманом на пресійській радіостанції „Ню Йорк Таймсу“ WQXR в передполудневих годинах у мікстюр, 8-го квітня. Рената Бабак, яка восени 1973 року „вибрала свободу“ під час концертного турне з театром Большой в Італії, відмовилася подати подорожні своїєї втечі, але заявила невдоволено, що головними причинами її втечі була дискримінація її, як українки, та бажання бути вільною — співати, що я хочу і як хочу“.

Це бажання Рената Бабак здійснити такі під час інтерв'ю, відслідковуючи — на прохання В. Шермана — чотири пісні: арбіо Леонора з опери „Ля Фаворіт“ Данієль-Етїєрї, „Аїстерї“ Мїколаї Лїсенка; народну пісню „Ої спїваночї мої“ та арбіо Опарїкї з опери „Запорожець за Дукаї“ С. Гулака - Артемоєвського. Ця остання, до речї, прїпала найбільш до вподоби В. Шермановї і він висловив жаль, що про арбіо Рената Бабак не вїслучало в програму свого першого концерту „реїтатїо“ який відбудеться вже ціїєї недїїї. 13-го кїлїня в мїсїцїї реїтатїо реїтатїоїїї Канїєї Голл-шїкл.

У відповїдь на питаннїя які її плїни на будуче, Рената Бабак заїявила, що вона хотїла б продовжувати свою оперну кар'єру у вїсьньому свїті, тому її напоїгливо вичує всї відомї роїї для медїо - сопрано - ориїтальних мовак, бо „театрї Большой я могла спївати їх тїльки в роїсійськїї мовї“. У відповїдь на питаннїя, яка її улюблена роїя, її Бабак відповіла, що кожнї роїя для неї важлива „в дїїний момент, коли я до неї прїтворююся“. Все ж таки їїсно б мала виїбрати, її „можливо роїю Азуїенї опери Лї Тролаторе“.

Українському мейдо - співго-
рою аккомпаніовані піаніст Річард Дорі, який і виконував-
таке що функцію під час не-
дільного дебюту Р. Вабак
та інших запланованих кон-
цертів в ЗСА і Канаді, чисті
пробуток з яких Рената
Вабак призначила на поши-
рення програми україн-
ської музики в Америці.

**Громада в Лос Анджелесі
відзначає 50-літній ювілей
громадської діяльності
Миколи Повака**

Лос Анджелес, Кал. — Українська громада великого Лос Анджелесу у Каліфорнії, а зокрема члени і прихильники Українського Культурного Осередку, відзначать цієї неділі, 13-го квітня, о год. 1:30 по полудні в залі УКО — 4315 Мелроуз евеню, 50-літній ювілей громадської і політичної діяльності відомого і заслуженого нашого громадянина, довголітнього члена УНСоюзу Миколи Новака. Він один з основоположників Українського Централі в Лос Анджелесі, а у молодішні роках був надзвичайно активним в громадському і політичному житті не тільки цього міста-вечетня, але також в інших містах ЗСА: він добровольцем УГА, член УВО, співорганізатор УСГ і УНО в Канаді і організатор ОДВУ в ЗСА, організатор і співтворець перших українських фільмів, грав у них вирізні ролі, співпрацював з багатьма українськими часописами, пропонував українське ім'я серед американського світу, був головою УКО, головою центральної репрезентації українців в Лос Анджелесі, був і є активним членом Українського Народного Союзу.

В програмі Ювілейних святкувань передбачено крім бенкету, уєних і півночних привітань, також містечку частину, в якій візьмуть участь: хор УГШерів св. Андрія, «Квартет Потапчанок»; солісти: Микола Крук, сестри Задорожні, Анастасія Валухо, Коса Савченко - Гонфер, Петар Марцінів, українські танцюристи маестра Смольчак, акомпаньямент — Леся Іриленко-Вахнянин.

Микола Новий

Південний В'єтнам таки дозволить на дальший виїзд сиріт

Сайгон. — Хоча в неділю, 6-го квітня, південнов'єтнамський уряд повідомив, що більші не буде видавати віз на виїзд в'єтнамських євреїв до ЗСА чи інших держав, то день пізніше, під натиском публічної опії в різних країнах світу, той уряд дещо змінив своє становище. Заступник прем'єр-міністра Фан Кван Дан у понеділок 7 квітня, заявив, що хоча вже не буде таких масових виїздів євреїв, як було до того вони „могутимуть залишити країну меншими групами“. Досі в Південно-В'єтнаму перевезено до Америки над 1,700 євреїв, над 1,700 євреїв,

СВОБОДА

UKRAINIAN NEWSPAPER PUBLISHED SATURDAY, MONDAYS & TUESDAYS (SATURDAY & MONDAY EDITIONS COMBINED) BY THE UKRAINIAN NATIONAL ASS'N, INC., 30 MONTGOMERY ST., JERSEY CITY, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1973.

Подорож: на рік — \$24.00, на шість місяців — \$12.50, на три місяці — \$6.50. Для членів УНСОУ 50% м.с. За кожен зміну адресу — \$1.00. Членів і "money orders" виставляти на "Svoboda".

U.S. Box 348 Jersey City, N.J. 07303

Успіх і невдача

Поняття успіху і невдачі різняться між собою, як день і ніч, але їх поєднують в одному виступі перед — як сказали б інші співголомдники — „цілим світом“, бо на одній з найбільш авторитетних і поширених радіопрограм. Мова про „співоче інтерв'ю“ нашої незалежної співачки, ще нещодавно солістки Львівського й офіційного театру Ренаті Бабах, яка скористалася з нагоди та вибрала волю на Заході, щоб „служити мистецтву без додатків“. Інтерв'ю відбулося на радіостанції „Нью Йорк Таймз“ в програмі Боб Шерман Шов у вівторок 8-го квітня, перед полуднем.

Успіхом можна вважати вже сам по собі виступ на такій радіопрограмі і справжньою славою, що могла споняти гордістю кожне українське серце, була співоча частина інтерв'ю: відповіди нашої славної співачкою чотири арії і пісні, в тому три українські. Але судилою невдачею була — легко сказавши — некомпетентність перекладача, який нібито успіх програми не тільки незнання музичної термінології в українській і англійській мовах, але і плутаниною в перекладах та взагалі повною невідомістю до такого публічного виступу. Українського слухача додатково вражала „феміліярна“ форма розмови, коли перекладач звертався до артистки на „ти“. Ситуацію ще до деякої міри ритували керівник програми Боб Шерман Шов, „навідинні запитання“ та пліснст-аккомпаньатор Річард Дорн своїми вивченнями і заввагами.

Добра воля, громадська активність та багато разів виважені і доказані відданість українській справі, як і професійна компетентність, що ними цей молодий перекладач без сумніву відзначається, не є достатніми кваліфікаціями на скоплектовану і відповідальну роль перекладача в мабутньому чужій для нього музичній ділянці. Відповідальність за цю невдачу не поносить сам перекладач. Можна припускати, що він на таку функцію погодився з konieczності. Відповідальність за це спадає на тих, що його до такої ролі легкодушно заангажували.

Люди виступають також на своїх помилках. Невдача, яку мова, буде менша, як послужить за таку науку на майбутнє.

Камуфляж

Друга стадія Європейської конференції для справ безпеки і співробітництва, що відбувається тепер у Женеві, добігає до кінця. СССР із своїми сателітами роблять весь можливий натиск з метою приспівити скликання третьої частини конференції, на якій мало б бути підписана т.зв. „Генеральна декларація про основи європейської безпеки і про принципи відносин між державами в Європі“. Дискусія продовжується на тему т.зв. вільного обміну людьми та ідеями, тобто вимоги, яку видавничі західні держави, але, як тепер вже видно, навіть якщо ця засада буде включена до „Генеральної декларації“, то вона буде так „розводнена“, що не матиме ніякого практичного значення.

В журналі „Міжнародні відносини“ за квітень є опублікована стаття А. Сфрмбова про „Всеевропейську нараду і розрядку напруження в Європі“. Стаття цікава тим, що кидас багато світла на куліси Європейської конференції з точки зору совєтсько-російських імперських інтересів. Автор статті між іншим з'ясовує т.зв. десять принципів „відносин між державами, що стосуються „основних прав людини“, „прав народів“ тощо.

Ці принципи виявляють в першій мірі наміри Москви, а також те, як вона зручно маскує свої справжні цілі. Для нікого не є таємницею, що насправді являють собою совєтські закли про „права людини“, „рівноправність народів“, „право кожного народу вирішувати про свою долю, свій лад“ тощо. Автор загадаю статті пише, що „в інтересах забезпечення тривалого європейського миру Совєтський Союз наполегливо змагається за остаточне визнання територіальних змін, що записували в висліді Другої світової війни, що є, як відомо, однією з найважливіших вимог совєтської програми миру“. Це ствердження розкриває суть справи і проблеми. Москва хоче, щоб Захід у формальній декларації на закінчення Європейської конференції визнав існування в Європі статус-кво і затвердив „на віки вічні“ поділ Європи.

„Десять принципів“ служать тільки камуфляжем, що нині зручно користуються Москва на шляху встановлення своєї гегемонії в Європі.

Я. Гайдак

ДИСКУСІЯ І ДІЛО

Закін ми перейдемо від першої до другої частини цієї статті дискусії, до речі, хочемо ще холодно, критично й передбачливо звернутися увага на одну „маленьку справу“, зв'язану зі захальною літературою, з сам-адавом (нота bene; чомусь у нас так дуже не радо вживають вислову „захальна“ література, хоч навіть така література, захальні поєми Шевченка, зробила нас тим, чим ми є!).

Захальна література — це величезний збід у цілому СССР, а в Україні зокрема. В Україні це найпереконливіше свідчення тотальної невдачі русифікаційної й імперіалістичної політики червоної Москви, це найпереконливіше свідчення, що не заважаючи на все, український народ живе, що він працює, творить, бореться, що він хоче бути собою, жити по-своєму й по-своєму творити, що він хоче бути вільний, як усі інші державні народи й рівний їм.

Саме в цьому міститься тривала загроза більшовизму й російському імперіалізму. Тому не дивно, що ціла політика Москва, а особливо діяльність П.КГБ і інших секретних служб, робила й робить усі можливі заходи, щоб зупинити ці процеси та розприспати з їхніми прихильниками й визначеннями, а в першу чергу з активними носіями. Першим кроком у цьому напрямку мусить бути проникнення в-слання тих органів і служб з адром таких кіл і гуртків, зближення з ними, бо інше боротьба проти них неможлива.

Ще більше певним завданням для більшовиків мусить бути проникнення на шляхи, засоби й до людей, які є інструментальними в розподілі й коопортажі захальних матеріалів в краю, а це більше до тих, які мають відношення до перекидання їх за кордон.

Чи можемо ми потішати себе, що їм дотепер не вдалося цього зробити? Хто є таким оптимістом? На жаль, не вдалося, але не їм, а нам дотепер порозкривати й доказати поза всяким сумнівом ті темні справи, хоч вони напевно існують. На жаль ми дотепер не маємо свого Бурцева*, і ця нива чекає на свого плугатара. Попомою засобами аналізу, порівняння й іншими подібними ми змогли посередньо виявити дещо, (а дещо безпосередньо засобами), що серед непримиряючих перлинь, які принесли „вітри й хвилі з України“, є більшешіє сміття.

З тих далеко неповних міркувань для кожного мусить бути ясно, як обережно й стримано слід нам трактувати есентуальні рекомендації практичного характеру, коли ми не знаємо ні людей, ні докладно джерела. Накинемо, що одна пригода: більше як двадцять років тому, прийшов інший „мандат“ з краю. Ми тут не

будемо розбирати автентичність він, чи ні. Але без огляду на те, чи він був автентичний, чи ні, він розбив зелену організацію („трійку“, „двійку“), і це сьогодні не залишена та велика трагедія у нашому політичному житті. Отже — „будимо уважні!“

Тим більше, що досвід повчав нас на кожному кроці, що в таких умовах, як наші, не мандат, але інший чинник мусить бути у підставі політики, щоб вона мала успіх. Мала ж бо знаменити „мандатом“ базу лондонських полків, мав югославський король Петро, мали й інші, та що з того вийшло? Невдово, що більшовики й агресивно заперечували, але про неї „забули“ Рузвельт, Черчилль, Іден, Стелінс і інші, які вчили так можемо ще доводо.

Значить, практична вага мандату в таких умовах, як наші, не перебільшує, дає небагато. Є щось інше, що важить. Тим іншим є сила, є здобуток, є сила й організована потуга людської маси. Ціліспрямована діяльність. Оперта на цьому національно-політична репрезентація у світі матиме свою вагу й свої наслідки, до неї будуть прислухатися й рухуватися з нею. Процес в-краю, самодом і відбитий якийсь самандавна літературі, переконала тих, які хотять і вміють бачити, що український народ живе, що він, не зв'язаний на всі лікхоліття, є далі собою, що він не дав себе втратити в російському морі, та що він через те є і буде чинником, думка й воля якого мають і матимуть свій вплив на дальший розвиток подій.

Чи ще чогось більшого можемо вимагати від краю? Власне це є більше як махляв, це підстава й грунт, це найголовніший виклик до нашої діяльності, який лиш може бути, до приспівити побудови нашої сили на духово-культурному, господарському, політичному відношеннях. Формальне умицання дасть нам дуже мало, якщо воно не буде підтримане силою й здобутком нашого суспільства з злізлого світу.

Певно, що колись прийде час, що розвиток подій в Україні й поза зв'язною з собою уторою дорогою нашою представників, чи представників на міжнародних форумах, до Об'єднаних Націй і т.д., як це ми бачили у тріумфальному виступі представників палестинських арабів Арафата в Об'єднаних Націях. Та про це тепер годі говорити. Во в-краю те пер прийшла накинена Москвою така фаза національного існування й спротиву, в якій головним завданням є витримати, атриматися, а демонструвати себе.

Тому діло за нами. Своєю працею й своїми здобутками ми мусимо створити умови, в яких навіть така складна справа, як національно-політична репрезентація, буде „мандат“ з краю. Ми тут не

будемо розбирати автентичність він, чи ні. Але без огляду на те, чи він був автентичний, чи ні, він розбив зелену організацію („трійку“, „двійку“), і це сьогодні не залишена та велика трагедія у нашому політичному житті. Отже — „будимо уважні!“

Тим більше, що досвід повчав нас на кожному кроці, що в таких умовах, як наші, не мандат, але інший чинник мусить бути у підставі політики, щоб вона мала успіх. Мала ж бо знаменити „мандатом“ базу лондонських полків, мав югославський король Петро, мали й інші, та що з того вийшло? Невдово, що більшовики й агресивно заперечували, але про неї „забули“ Рузвельт, Черчилль, Іден, Стелінс і інші, які вчили так можемо ще доводо.

Значить, практична вага мандату в таких умовах, як наші, не перебільшує, дає небагато. Є щось інше, що важить. Тим іншим є сила, є здобуток, є сила й організована потуга людської маси. Ціліспрямована діяльність. Оперта на цьому національно-політична репрезентація у світі матиме свою вагу й свої наслідки, до неї будуть прислухатися й рухуватися з нею. Процес в-краю, самодом і відбитий якийсь самандавна літературі, переконала тих, які хотять і вміють бачити, що український народ живе, що він, не зв'язаний на всі лікхоліття, є далі собою, що він не дав себе втратити в російському морі, та що він через те є і буде чинником, думка й воля якого мають і матимуть свій вплив на дальший розвиток подій.

Чи ще чогось більшого можемо вимагати від краю? Власне це є більше як махляв, це підстава й грунт, це найголовніший виклик до нашої діяльності, який лиш може бути, до приспівити побудови нашої сили на духово-культурному, господарському, політичному відношеннях. Формальне умицання дасть нам дуже мало, якщо воно не буде підтримане силою й здобутком нашого суспільства з злізлого світу.

Певно, що колись прийде час, що розвиток подій в Україні й поза зв'язною з собою уторою дорогою нашою представників, чи представників на міжнародних форумах, до Об'єднаних Націй і т.д., як це ми бачили у тріумфальному виступі представників палестинських арабів Арафата в Об'єднаних Націях. Та про це тепер годі говорити. Во в-краю те пер прийшла накинена Москвою така фаза національного існування й спротиву, в якій головним завданням є витримати, атриматися, а демонструвати себе.

Софія Наумович

В РОЦІ ЖІНКИ: КОНГРЕСИ І ВІДНАЧУВАННЯ

Підписана мала при собі „Звернення до жінок вільного світу“, яке виготовила Управа СУФ для роздавання, та ж діставши слово, прочитала, б'ючи його змістом, наче молоком, по всіх цих дрібних справах, про які вже другий день товкли (мов воду в ступі) всі бесідники, в той час, коли в нетрях Сибіру пропадають справжні жінки — страждальці за ці права й ідеали, якіми вільні жінки вже давно користуються.

У міру читання, замовили початкові шепоти деякого здивування, й усі зала вголоса з великою увагою українську делегацію, а співучі погляди й описки супроводили її аж до місця. Після закінчення, предсидняця попросила текст для резолюції, а учасники обступили донку — студентку, яка роздавала наше „Звернення“.

Цією промовою зокрема зацікавилися три категорії жінок: адвокати, члени ЗОНТА-клубу (Ротари) та студентки. Усі вони дивувалися, чому так мало говорилось про Схід Європи, та що саме „Звернення“ посприяло їм як аргументу проти лівоакадемічних синдикалістів, зокрема комуністів зі СХД, та загальну їх міражам „соціально-прогресу“ у відночному літальні.

З тому самому часу голова СУФ Марія Митронович, яка не могла дістатися того дня на залу із-за браку запрошення, зустрілася в кулоарах Конгресової палати з двома міністрами: кол. прем'єром Шабан — Дельмасом та през. Едгаром Фором, які чекали на своїх жінок. Перший, мер міста Бордо, записав про нашої співачку Скалду — Старішнього, а довідавшись, що він помер, склав кондоленції, згадуючи, що він часто виступав в опері його міста, де він, як господар, відвідував співачку у його будинок. Під кінець розмови Шабан — Дельмас запросив голову СУФ приїхати до Бордо, щоб там зустрітися з тамтешніми українськими жінками.

Під час вечірнього коктейлю з журналістами, згодувалося, що наше „Звернення“ й жінки з інших країн, які їхні товаришки вже встигли розказати про „найкращий виступ“ на комісії справедливості. Те саме було при нагодах різних поїздок автобусами до будівлі ОРТФ (радіо і телебачення), при спільних обідах тощо, де українські делегати не мали часу щось перекласти, бо треба було брати, або давати адреси, обмінюватися зверненнями і листочками й т.д.

До речі, різного роду листочок жіночої делегації не жалкувала, і ми набирали їх цілий оберемок. Поміж двома комуністичними п. н. „Декларація жіночої комуністичної молоді Франції“ та

„Звернення жінок — депутатів, сенаторок і радних — комуністок м. Парижу“, були й цікавіші, як, наприклад, жіноцтво, яка подала коротко історію постанови Ізраїлю, стан, у якому застали його жінки, і що вони з нього зробили за короткий час державності, а також про те, що у вільному світі багато мільйонів утікачів „ді-пі“ в Європі, Азії й Африці, але чомусь тільки палестинці найбільше подорожували увагу світу. Підписала цю листочку „Французька організація за справедливий мир на Близькому Сході“.

Доволі дивна була португальська листочка, яка описувала цікаву подію в Лізбоні 13 січня 1975 р.: „жінки — революціонерки“ пішли разом з дітьми на площу Едварда VII, щоб „спалити символи неволі: цивільний і карний кодекси, порнографічні журнали, мисли і діти та дитячі забавки і книжки“. Але на місці чекали на них тисячі людей, здебільша чоловіків, які почали їх грубо прозивати, штовхати і попухати, при чому поліція не втручалася, а шпитальна служба не прибула, щоб допомогти жінкам... Цю листочку підписали аж 6 жінок, більше невідомих жіночих організацій, як „Міжнародний Жіночий Трібунал“, „Феміністично-революційні черки“ і т.п.

Серед повені цих листочок — а були й такі як „Жінки проти поліції!“ — нам було приємно ствердити, що українська відзначалася коротким, ясним змістом, гарною формою, а зокрема надписом, якого не мало ніяка інша, а саме: „Промова, виголошена на Міжнародному конгресі в Парижі 2. 2. 1975“, що мало свою особливу вагу.

Перед кімнатою сесії делегаток прощав прем'єр прем'єр — міністер Жак Шпрак, а секретарка Клод де Гранд, відвідувала співачку у його будинок. Під кінець розмови Шабан — Дельмас запросив голову СУФ приїхати до Бордо, щоб там зустрітися з тамтешніми українськими жінками.

Виступи двох чоловіків нас розчарували: перший був державний радник П'єр Лярок, який повторив усі фрази про „зрівняння“ або ж „особливих завдань жінки“, що про них делегати наслухалися впродовж трьох днів по саме годі; другий був молодий Роже-Жерар Шварцберг.

Від цього останнього, лівого забарвлення, відомого професора права на Сорбоні, усі сподівалися надзвичайно нових ефектних фраз про „великі“ Єлисавети і Катерини та жінок Французької Революції — як прототипи пань, зібраних на цьому конгресі 1975 р.

Присутність жінок в уряді держав назвав чомусь „хоробрістю“, пояснюючи

М. І. Мандриша

СКАРБИ НАШОЇ ІСТОРІЇ

Документальні фотографії з української визвольної війни 1917-1923

Після захоплення у ворожі руки і фактичного знищення наших національних музеїв — „Українського Музею Визвольної Бороти“ і „Українського Музею — Архіву“ при Інституті Громадознавства в Празі, Чехо-Словаччина, а також музейних збірок в інших країнах, які попадали під німецьку та комуністичну окупацію, Український Воєно-Історичний Музей ім. М. Садовського є тепер, мажма сказати, єдиним на весь світ центром документальних епохальної збройної боротьби українського народу за свободу і суверенну державність.

Реліквії, документи, літературні пам'ятки і т.п. збиралися притягом півсотні років учасниками боротьби, ветеранами боїв і дослідниками на всіх просторах Європи і в інших частинах світу поселення українців і передавалися чи переслалися в Канаду, до св. п. ген. Михайла Садовського, ініціатора Музею. Після смерті ген. Садовського його спадкоємці передали формальні документи Музею — Архів до Української Вільної Академії Наук (УВАН).

Комісія Музею — Архіву очолює невідомий збірар воєно-історичних документів св. п. майор Осип Навроцький. Він продовжував збирання реліквій і документів до останнього дня свого життя. А після його смерті на чолі комісії, як куратор Музею — Архіву став сотник В. Левицький, учасник війни і знавець організації українських національних армій в часах Визвольної Бороти.

При певній допомозі уряду Канади, укладеній на це Академії Наук, переведено каталогування всіх реліквій Музею, число яких перевищило всім собою. Каталогів зроблено згідно з інструкціями Національного Музею Канади, який матиме копії всіх карток каталога.

Де половина праці. Другою половиною є упорядкування і каталогування документальних фотографій, які ілюструють хід і фази великих змагань і боротьби. Таких фотографій, як нас поінформовано, є коло 5.000. Самі по собі фотографії,

це їхньою малою кількістю у політичних партіях. Сипнувши далі такими іменами як Максималі, Рішельє і Метерніх — зробив висновок, що для чоловіків політика — це „апетит влади“ і змагання, а для жінок — тільки бажання прислужитися добрій справі. Ото ж знову: жінка відмінна, інша, а то й „нижча“ від чоловіка.

І врешті пані Жіру із подиву гідним змислом синтезу (розуміємо тепер, чому саме її призначив президент державним секретарем!) ствердила, що клімат цих трьох „Закінчення на стор. 3-й“

му, медичному інституті (професори, доктори медицини: О. Чернякський, В. Удовенко, Володимир Підгасцький, Микола Кудряцький, Аркадій Барбар, Михайло Левіцький, Валентина Радзімовська, Василь Виноградов та низка інших). У Медичному було декілька п'яток СУМ.

Надзвичайно сильні п'ятки, за моїми матеріалами та іншими авторами, були в кооперативі (керівник Аксентій Волозович, Максим Богвиновський, Дмитро Третяк, Передерій, Петро Виноград, Дмитро Коліух, Палій та інші).

Серед письменників, публіцистів, правдіників виданців було десятки п'яток СУМ та СУМ-у (це й довший не маємо права оголошувати імена письменників та поетів, які належали до СУМ, але не забуваємо, що у зв'язку з процесом СУМ було зліквідовано не менше як 200 письменників⁹).

(Продовження буде).

не класифіковані, не пов'язані з ніякою подією, не матимуть відповідної вартості, хіба для зорового враження. Вони мають бути каталоговані за певним текстом і йти за подіями. Вони ілюструють головні українські військові сили в їх організації і бойових акціях: перші формування Української Центральної Ради, пізніший розвиток їх, формування за часів Гетьманату, в боротьбі проти „червоних“ і „білих“ росіян і т.д.; армія Західної України і т.п. Текст до фотографій має дати ясну картину творення, організації й дій українських військових сил. Учасники їх мають знати своє місце, належне їм.

В цих коротких словах я лише приблизно подаю схему класифікації й синтаксисованого тексту. Певні наміри цієї класифікації вже підготовлені протягом попередніх років, але тому, що каталогізація реліквій вважалася завданням першої черги, то на каталогування фотографій не ставало часу (й засобів).

У додаток до фотографій Музей — Архів має велику збірку архівних матеріалів і літературних факхівних пам'яток до даної доби. Їх каталогізація має йти в другу чергу після фотографій.

Тому що каталогування реліквій Музею — Архіву закінчується в цьому році, то наступне час до каталогування фотографій. І я поручую це питання тепер, бо боюся можливого помилкового ставлення до нього. Помилкового не з ліхою воля, але з недостатком великого значення фотографій, як документального матеріалу й зорового комунікативного факту.

Кожний, хто досліджує історичні явища, дорожить кожним ялітним папером, який хоч припорошений, а кидас певний світ на події. Якими ж дорожнішими є цих 5.000 фотографій з великої епохи української новітньої історії!

Залишити їх „у мішку“, як вони є тепер (не в буквальному значенні) — це відірвати від них їх літноту, аніжати, як єдинокі докази, що було. Опісля їх дити в „картках“ — це мало чим відрізняється від того, що залишити їх „у мішку“. Во час на їх правдивий опис малий — це кілька років, і не буде вже нікого, хто „відгадає“ те, що є на фотках. Покинемо з кожну картку пізнати й дати на своє місце.

Масмо не забувати, що не тільки „час стирає“ з пам'яті те, що було в ній, але те, більш ретельно стирає з пам'яті все, що тільки досягло московська рука. Для керівників СССР і їх піплі епоха 1917-23 не була Відродженням України і Визволенням Боротою, українські національні армії і взагалі українська державна збройна сила були лише „бандитством“, „бандитами“ була вся мова всі українські національні герої.

В такому дуелі виковується мова на рідних землях. Керівники СССР були б раді знищити всі, хоч би й найменші, пам'ятки, докази великого національного здвигу, нашої організованості й наших здібностей, так, як їх попередники, починаючи з паря Петра І, винищували й винищували всі пам'ятки з епохи гетьманів Мазепи.

Нехай же наша національна збірка пам'яті у вільному світі належно протиставиться московським майстрам гвалтування історії. Наш Воєно-Історичний Музей є тепер єдиною на цілій світі скарбницею — захованою до роковинних пам'яток нашої велетенської національної боротьби у велику епоху української історії. Ця пам'ятка у випадку їх втрати значим не заступити, бо вона унікальна.

⁹ Наталія Павлушкова, Спілка Визволення України — Спілка Української Молоді, СІМ-У. Збірник 2, Нью-Йорк-Мюнхен, 1964.

¹⁰ Дякую заглядувати наші виступи: Василь Плісць, Боротою за Українську Державу під совєтською владою, Лондон, 1973.

Василь Плісць

СПІЛКА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ ТА СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

(До 50-ліття заснування СВУ-СУМ та 45-ліття процесу над ними).

(3)

У червні 1925 року відбулися організаційні збори СВУ в м. Києві з участю Сергія Сфрмбова, Володимира Чехівського, Володимира Дурдуківського, Андрія Ніковського, Юліана Гермаїєва, Олександра Гребенського і Людмили Старицької-Черняхівської⁹. Всі ці особи були видатними українськими діячами. На цьому засіданні були поділені функції між окремими особами так: С. Сфрмбов — голова, В. Чехівський — заступник голови, В. Дурдуківський — скарбник, П. Гермаїєв, а пізніше Олександр Черняхівський (д-р мед. професор, керівник катедри гістології Київського медичного інституту), Григорій Іванович (видатний український філолог, професор Київського

го інституту народної освіти), Григорій Холодомов (керівник Інституту української наукової мови, професор Київського інституту народної освіти), Володимир Удовенко (професор д-р мед., керівник катедри загальної гігієни Київського медичного інституту) доручено було організувати СВУ в наукових установах та в інших навчальних закладах, працю серед студентства та цильної молоді. А. Ніковський, Л. Старицька-Черняхівська (письменниця), пізніше Михайло Івченко (письменник) мали працювати серед письменників, артистів, закладати мережу СВУ в совєтських видавництвах; Володимир Чехівському (колишній прем'єр Уряду УНР, відомий церковний діяч) бу-

ло доручено нав'язати зв'язки з Українською Автокефальною Православною Церквою.

Організаційною формою СВУ-СУМ-у в першому періоді діяльності було прийнято форму глибоко законспірованих п'яток у різних установах, організаціях, вивчальних школах і т.п. Далі ці п'ятки творилися в містах, містечках, селах всієї України. Члени п'яток, згідно з думою, не мали б мати зв'язку між собою і знали лише керівника п'ятки. Керівник п'ятки мав знати лише того члена СВУ з іншої п'ятки, який притягував його до СВУ й утримував з ним зв'язок.

Наталія Павлушкова, сестра голови СУМ-у і дуже близька родичка С. Сфрмбова та В. Дурдуківського (їх небагато) у своїй праці пише, що СВУ мала свій керівний орган у вигляді Президії, що складалася з 12-15 осіб, а Президія мала біля 100 уповноважених Центру, по-уповноважених на місяць, по-літках¹⁰.

У бігу часу мабуть не пощастило дотриматися суворості конспірації, форми п'яток. З показів членів СВУ-

СУМ-у дізнаємося вже про існування цілих гуртків СВУ-СУМ.

Але найважливішою формою діяльності СВУ-СУМ-у було творення дуже великої кількості легальних літературних, театральних, музичних, спортивних, прикредованих та інших гуртків, члени яких навіть не знали, що вони належать до руху СВУ, індивідуальна праця в установах, видавництвах, кооперативах, школах, наукових, навчальних та інших закладах. Праця ця провадилася за закладом розроблення керівництвом СВУ-СУ

В РОДІ ЖІНКИ: КОНГРЕСИ І ВІДНАЧУВАННЯ

(Закінчення зі стор. 2-01)

днів був водночас серйозний і не позбавлений гумору, а висновки нарад такі: 1) жінки не хотять мститися за довічну неволю й не думають, у свою чергу, закусати чоловіків у рабство; 2) немає жінок - анголів, є між ними й чорні, 3) жінки не бажують війни, але й не хотять неволі; 4) жінка не тріпає ні чинельного, ні функціонального зривання, але сподівається, що досі не має жінки - міністра закордонних справ.

На закінчення пані Жіру відповіли кілька коротких резолюцій, які вона вибрала з цих кількох, що їх проголосували комісії, і нам радісно було ствердити, що поміж ними пройшли й такі: 1) проти дискримінації жінок за їх прив'язання до національних традицій; 2) за збільшення з тором жінок, засуджених за політичні справи. Ці останні, як підкреслила, пройшли одноголосно.

Закінчивши Конгрес, пані Жіру поспішила з цими резолюціями до Секції ООН, а делегатами залишилися ще прийняти в Міській Раді. Та тут стався непередбачений: делегати із поїмними за проханнями було біля 300 і для них був призначений холодний буфет у залі прийняття.

Але хтось забув про це обмеження й автобуси, що чекали перед Конгресовою палатою, не везли й везли всіх 1.200 жінок довгим рядом, що замикав весь міський рух, аж до площі "Готель де Віл". Тут на них чекали

ДИСКУСІЯ І ДІЛО

(Закінчення зі стор. 2-01)

матри живий, конкретний, гнучкий, підтримуючий. І ми не можемо зробити. Нас два мільйони у вільному світі. Ми на порозі творення, чи переростання в українське світове суспільство зі своїми організаціями, установами, своїми церквами, школами, науковими осередками, своєю пресою. Суспільство, що живе своїм особливим духовним життям, має свій, об'єднаний його складові частини, характер і спільне діло.

Власне для цього, для цих підставок у нашому духовному розвитку, завдань для перетворення наших розкинутих по цілому світі, груп і громад в одну духовно-суспільну силу, створили ми СКВУ. Не для репрезентативної, а для праці, для діла, для закладання основ під наше тривале існування у світі, а тим самим нашу тривалу участь в будівництві майбутнього українського народу.

Навіть при консервативних об'єктах нас є у світі біля двох мільйонів. Два мільйони свідомі себе і своїх завдань людей в найбільш сприятливих умовах вільного життя — це колосальна база для того, щоб бути елітою. Основним чинником сили кожної людської групи є її функціональна пов'язаність, спільне діло для спільної цілі, поділ праці між групами, установами й країнами, а цим самим, подолання цієї праці в одну цілі й спрямування до однієї мети.

Вез цього ми, хоч нас два мільйони, не будемо силою у світі, не будемо мати тривалої підстави для успішної діяльності, а ще більше для національно-політичної репрезентативності. Без ор-

УКРАЇНСЬКІ ІМПРЕЗИ В КІНЦІ ЦЬОГО ТИЖНЯ

Субота, 12 квітня:

У Зустріч стріан в Пласетовому Домі в Нью-Йорку — 144 — 2-га есеня, початок год. 3 по полудні;

У Зустріч з українським громадянством редакційної колегії "Нашого Голосу" в залі Літературно-Мистецького Клубу в Нью-Йорку — 149 — 2-га есеня, початок імпрези год. 6-та вечора;

У Загальні Збори Т-ва Українських Інженерів в приміщенні Українського Інституту Америки — 2 Схід 79-та вулиця в Нью-Йорку. Початок зборів год. 2-га по полудні;

У Перші сходина новообраної Управи Окружного Комітету Відділу УНСОУ в Чикаго о год. 7-й вечора в Домі УНС — 841 Вестерн вулиця;

У Літературний Вечір Богдана Крайча в Вашингтоні в залі Дому св. Софії при 2615 — 30 вулиця Н. В., год. 7-ма вечора. Вечір влаштує Жіноча Секція Об'єднання Українців Вашингтону;

У Концерт творів Ярополка Ласовського в Філадельфії в залі УСО "Трибуна", початок год. 6-та вечора. Концерт спонсорув Відділ УККА; промову веде Е. Дичко-Влавацька;

У Конференція Американських Приятелів АВН в Нью-Йорку, готель Рузвельт (Колоніал рум) Медісон есеню 45-та вулиця; початок год. 9-та ранку; доповіді виголосить: Ярослав Стецько — президент ЦК АВН, мгр Слава Стецько — редактор АВН Кореспонденції і д-р І. Дочев — голова АП АВН.

Неділя, 13-го квітня:

У Покращення пам'ятки на могилі с. п. д-ра Дмитра Донцова на Українському Цвинтарі в Бавнд Вруку в Нью-Джерсі; початок Архиєрейської Служби Божої год. 10-та ранку.

У Річні Загальні Збори Окружного Комітету Відділу УНСОУ, Балтимор, Вашингтон, Річмонд і околиця в Домі "Самомоні" при 3239 Сайд Бродвей в Балтиморі. Початок зборів год. 2.30 по полудні; представником Головного Уряду буде заступник головного представника Марія Душник;

У Венкет для відзначення 65-ліття Ректора УВУ проф. д-ра Янева в Чикаго о год. 12-й дня в залі собору св. Володимира і Ольги при вулицях Оклей і Супіріор.

Український Літературно-Мистецький Клуб
до 19-го 4-го

Л.М. КЛЮБ

З Літературно-Мистецького Клубу в Нью-Йорку інформують, що в п'ятницю, 11-го квітня н.р. о год. 7.30 вечором тут відбудеться, заходом Спільні Українських Журналістів Америки, павіль на тему: "Роль і завдання інвестиційної преси". В обговоренні цієї теми участь візьмуть журналісти Зерон Спільні, Ігор Дябога і Роман Чайковський. Вкінці обмін думками.

До відома "Соколів" та української спільноти

8 листопада 1974 р. відбулися в Домі СУМА Осередку ім. М. Навушкова сходина кол. соколів, що проживають в Чикаго.

Прийняв вибраний Діловий Комітет, до якого входять представники організацій та товариств, що беруть участь у виконанні програми. Вони займаються відзначенням в Чикаго проам'ятних соколів 80-річчя престави соколяської організації та 60-річчя Маніфестаційного Шевченківського З'їзду у Львові 1914 р.

До ділового комітету з кол. Соколів увійшли: проф. А. Антонович — голова, д-р Р. Кобилецький — голова, М. Ольшанський і О. Яценко — місто-голови, Р. Яценко — скарбник, В. Кашуба — ор. реф. та сот. М. Петрунчик і Л. Кулик — члени. Д-р Р. Кобилецький сповняє також обов'язки секретаря.

Всі комітети члени "Соколов", що живуть у Чикаго і околиці, являються членами комітету. Завданням його є також організувати Центральний Комітет в ЗСА для з'їзду ювілей у всіх більших осередках українського поселення та зібрати і видати спільно матеріали в Пропам'ятній Книзі Соколяської Організації. Центральний Комітет святкуватиме, повинен складатися з членів Управи місцевих комітетів, що організуються в більших українських осередках.

До редакційної Комісії Пропам'ятної Книги вже дали свою згоду на звіт: проф. Р. Кузар, ред. І. Дурбак і д-р В. Трофим — Тарновський. Просимо всіх кол. Соколів доброї волі зголоситися допереведення в життя вище поданого плану та доповнити його своїми порадами. Листи просимо спрямовувати тимчасово на адресу: "EKRAN" 2222 W. Erie St. Chicago, Ill. 60612.

В неділю, 27 квітня 1975 р. українська чикагська громада відзначатиме фестивалем пісні, танку і рухових вправ

Адам Антонович

Увага! ПЛАСТУНКИ І ПЛАСТУНИ! Увага! У ВІСНІ ВІД 16-го РОКУ ЖИТТЯ

Пластунська "Перші Стежі"
владштує КОЕДУКАЦІЙНИЙ ТАБІР

СТЕЖКИ КУЛЬТУРИ Ч. 8

віль відбудеться
від 14 до 28-го червня 1975 р.
в столиці ЗСА — Вашингтоні
Зголошення вислати до 30-го квітня 1975 року
до п.н. св. Олі Мясник, на адресу:
OLA MASYUK
8614 Hidden Hill Lane, Potomac, Md. 20854
Слідкуйте за далішим оголошеннями!

**КАРПАТСЬКИЙ
ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ**
запрошує своїх Членів
Приятелів та Симпатиків на

ВЕСНЯНИЙ РАВТ

віль відбудеться
дня 10-го травня 1975 року

о год. 9-й вечора, в залах
**Українського Народного
Дому в Нью-Йорку, Н. Й.**

при 140 Друга Авеню
Оркестра ІРИНЕЯ КОВАЛИ "ТЕМНЮ"
Співає ЮРІЙ ГРАБ

- Традиційно-добрий, вишукано-смачний буфет у залі ВІСНІ ПАНЬ.
- Концерт о год. 8-й вечора.
- Сторіччя.
- Вступ \$10.00 за запрошеннями. Студенти \$2.00.
- Додаток призначений на улаштування змагань лещетарських таборів КЛК.
- Успішні ордера на запрошення та замовлення столиків іприсутствувати до: JAKOBSLAU W. KRYSHNALSKY 72-81; 118th Street, Apt. 4 L, Forest Hills, N.Y. 11375 Тел.: (212) 788-1868

352-й ВІДДІЛ УНС ім. св. Арх. МИХАІЛА у ЧЕОТЕР, Па. владштує

"СВЯЧЕНЕ"

в суботу, 26-го квітня 1975 р.

о год. 7-й веч. в приміщенні УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЧЬКОГО ГОРОЖАНСЬКОГО КЛУБУ

Після "Свяченого" — ПАНЦІ.
Грас оркестра під прохвом Міхаїла Боньчуча
• Запрошуємо до участі: Відділи Філадельфії, Вільямington, Колонію, Норістаун та Честеру.
• Квитки можна набути у:
п. Данила Паньчюка — телефон: 494-7866;
п. Василі Петрика — телефон: 494-9622.

УПРАВА ВІДДІЛУ

Перший раз в історії
СТІВЕНС ІНСТИТУТУ ТЕХНОЛОГІ
ГОБОКЕН, Н. Дж.
його студент-українець

ІГОР ДОМАШОВЕЦЬ

владштує

в неділю, 13-го квітня 1975 р.

о год. 8-й вечора, в просторій залі
БІБЛІОТЕКИ ім. САМУЕЛЯ ВІЛЛІАМС

КОНЦЕРТ НА ОРГАНІ

В програмі будуть виконані твори — Діо Маж: Величчя Музики; Я. С. Ваг: "Спляч, збудись"; Тосенна; Аджіо та Фуга; Арія на соль-струні: Роберт Шуман; Скот у 0-м-міор; Енріко Восс: Діада; Песар Франк; Песна Героїка; Роберт Косба; Лондонська Арія; Жил Алян; Молесен й інші.

Вступ вільний.

STEVENS INSTITUTE OF TECHNOLOGY
Castle Point Station, Hoboken, N.J.

КОНЦЕРТ РЕНАТИ БАБАК

Ще можна НАБУТИ КВИТКИ ВСТУПУ на Нью-Йоркський Концерт в Carnegie Hall

цієї неділі, 13-го квітня 1975 року

По інформації телефонуйте: — в Нью-Йорку (212) 228-4328
в Нью-Джерсі — Пассейк-Кліффорд: 696-0731, Ньюарк: 399-4067

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК.

Неділя, 13 квітня 1975, год. 3 по пол.

**КОНЦЕРТ
УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ**

Виконавці — учні Відділу УМІ клас фортепіано, скрипки і бандури: М. Асрба, М. Діскуп, В. Войко, Л. Вагнер, Е. Вонг, Р. Ворон, А. Гарасимчук, О. Гарасимчук, Н. Гілар, Р. Горбова, Я. Грінц, Л. Дунчик, А. Загайкевич, Д. Колосовський, А. Лешко, Л. Лешко, З. Масарська, Ю. Монастирська, С. Палка, Р. Попович, Л. Са-
вель, Х. Садик, Л. Семаніш, Р. Телешко, Х. Терпелська, М. Українська, Х. Ча-
ковська, В. Шушарська, О. Шуклович.

Зала УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ, ІНК.
2 Схід 78-та вул., Нью-Йорк, Н. Й.

Д-р ОРЕСТ ЯХТОВИЧ, Чикаго
склав \$5.00 доларів
на покриття друку книжки

"ДЕННИКА НАЧАЛЬНОЇ КОМАНДИ УГА"

Складаємо широкі подяку.

ЧЕРВОНА КАЛІНА
P.O. Box 507, Church Street Sta.
New York, N.Y. 10008

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКИХ
ОРГАНІЗАЦІЙ м. ІОНКЕРСУ, Н. Й.
запрошує Українську Спільноту Іонкерсу
та околиць на

ДОНОВІДЬ

ректор Українського Вільного Університету

**Проф. Д-ра
ВОЛОДИМИРА ЯНЕВА**

на тему:
**УКРАЇНСЬКІ ІНСТИТУТИ В ЗАХІДНІЙ
ЄВРОПІ ТА УКРАЇНСЬКІ ОСЯГНІ**

в п'ятницю, 18 квітня 1975 р.
о год. 8-й веч., в залі УНДому
при 301 Palisade Avenue, Yonkers, N.Y.

**ТІЛЬКИ
ВІДБІЛАННЯ
СНР ДОБРИХ,
КАЖЕ
УКРАЇНСЬКА
ПРИВІДКА.
НЕ ВІДБІЛАНТЕ
ЖИТТЯВОНЕ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
СВОГО І СВОЇХ
РІДНИХ
НА ДРУГІЙ РІВ.
ЗАБЕЗПЕЧІТЬСЯ
РАЗОМ ІЗ НИМИ
ЩЕ В ЦЬОМУ РОДІ,
ОЧЕВИДНО,
В УКРАЇНСЬКІМ**

З невідомим жазем повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих,
що 7-го квітня 1975 р. на 70-журочці життя, по такій недозі,
заохотити Найсвітлішим Тілом, відійшла у Вічність в Торонто, Канада,
мапа Найдорочча ДРУЖИНА, СЕСТРА, ТІТА, БРАТОВА І СТРИЯНКА

Б.Л. П. Д-Р

ВАСИЛЬ ЖОВНІРОВИЧ

Опечалений Родина виключно шире співчуття.

Замість квітін на могилу, просимо сплатити на Український
Лікарський Альянс:

д-р Д. Кашинський \$20.00 д-р І. Кіндрат \$20.00
д-р Т. Артемович \$20.00 д-р М. Козарська \$20.00

ПАВЛИНА ІШКІЛЬНИК

учителька Рідної Школи у Львові.

ПАНАХИДНИ — в четвер і п'ятницю, 10-го і 11-го квітня, о год. 8-й вечора в
похоронному закладі Кардинала в Торонто, Канада.

ПОХОРОН — в суботу, 12-го квітня 1975 р. о год. 9-й ранку в першій св. о.
Миколая, звідки Покійну перенесуть на Вічний Спочинок на цвинтарі Порі.
Горем прибіли: муж — ІЛІЯ

сестра — ЮЛІЯ в Україні
братова — МАРІЯ ІШКІЛЬНИК
братова — ОЛІГ ПАЛІНОВА
братанок — д-р ВОЛОДИМИР ІШКІЛЬНИК з дружиною
НАДІЄЮ

братанки:
Г.Л.І. ІШКІЛЬНИК з мужем СВІГЕНОМ, дітьми ГОМОЮ
і СВІГЕНОМ

ВАСИЛІС СЛАМОН з мужем РАФАЕЛОМ з родиною
МАРІЯ ЛЕПІШИНА з мужем ПЕТРОМ і сином
АНДРЕЄМ

АННА ПАЛУТА з мужем ЛІВОНІМРОМ і дітьми
АНДРЕЄМ ІШКІЛЬНИК
члени — родина БРИТАНІЯ
та близькі і дальні Родина в Америці, Канаді, Польщі
і на Рідній Землі.

Замість квітін на могилу, просимо сплатити на фонд "Церква в Потребі"

Знайдено стародавні медичні інструменти в Україні

Стефанопіль. — Археолог Ірина Антонова знайшла серед руїн античного міста Херсонеса, відомого в наших літописних записках як Корсунь, нові зображення медичних приладів. Знайдено дві кам'яні стели з вапняку, вилучені під час розкопок оборонної стіни, неподалік від найбільшої вежі міста — вежі Зенона. На одній з них зображено дві оголені людські постаті, а над ними відтворено шпиль, ліпчасту кровососну банку. Зберігся також і напис: „Синіоні водив своєму, померлому Лесхориду, що гробницю батько, лікар з Тенедоса Евлеос“. Згідно з інформацією доктора історичних наук, Еллі Соломоник, цей напис — це „найбільш рання метрична епітафія Херсонеса, що має відношення до кінця Азії та Болгарії“.

Юліей Докі Гуменної

У вівторок, 16 лютого д. р., в церковній залі катедрі св. Володимира в Нью-Йорку відбувся літературний вечір Докі Гуменної, організований та проведений Сестринством УПЦеркв та у співпраці з Об'єднанням Українських Письменників — „Слово“.

Вечір був присвячений письменниці Докі Гуменній, 50-літню її першого літературного виступу в Україні. Зала катедр, як і сцена, були відповідно прикрашені килимками-панно, праці ювілянтки у стилі старовинних ремісників, триплісний култур, якою авторка захоплюється і давно працювала у потліблені своїх знань та навіть ввела в один зі своїх чисельних літературних творів „Беліке Пабі“ (видане в 1952 р.).

Керівником вечора була лані Віра Дорожницька, яка розпочала з того, що представила збірним присутніх письменників — У. Любович, канадського гостя — Улеса Самчука, проф. І. Замшу від УВАН, інж. Р. Степанюка, директанта дівочого хору СУ-МА „Жайворонки“, задала також представників наших Церков.

Вечір відкрив вступним словом проф. Г. Костюк, який накреслив довший докладно селветку ювілянтки, підкреслив її велику любов до рідного слова та тяжкий шлях української письменниці в часи 1920-1930 років, коли на літературному полі похилилося чимало нових молодих українських письменників, з яких кожний піс пось нового в нашу літературу. Серед цих молодих тлі підразу звернула на себе увагу Докі Гуменної.

Письменниця, як ніхто інший описувала студентське життя, яке оточувало її, а треба пам'ятати, що якраз в ті роки до вищих шкіл вперше прийшла масова українська молодь зі села. На цих своїх спостереженнях вона будувала пізніші оповідання, які знайшли широкі відгомін і зацікавлення. Ці оповідання не сподобалися багатьом партійним керівникам і на неї посилалися погрози та вприти заборони друку. На початку 1930 р. Д. Гуменна зазнала гострої критики за „неспівзвучні“.

В окремих точках програми виступили — Ірина та Ліда Чорні, Марко Івасків та Ярослав Саленко, з трьох танками. Окремий виступ мали Ліда Чорна та Марко Івасків і останній був вступ трійки — Ліди Чорної, Ярослава Саленка та Марка Івасківа, а наприкінці виступили всі разом. Виступ цих наймолодших був завершеним музичальною гарною програмою.

Письменниця, як ніхто інший описувала студентське життя, яке оточувало її, а треба пам'ятати, що якраз в ті роки до вищих шкіл вперше прийшла масова українська молодь зі села. На цих своїх спостереженнях вона будувала пізніші оповідання, які знайшли широкі відгомін і зацікавлення. Ці оповідання не сподобалися багатьом партійним керівникам і на неї посилалися погрози та вприти заборони друку. На початку 1930 р. Д. Гуменна зазнала гострої критики за „неспівзвучні“.

В окремих точках програми виступили — Ірина та Ліда Чорні, Марко Івасків та Ярослав Саленко, з трьох танками. Окремий виступ мали Ліда Чорна та Марко Івасків і останній був вступ трійки — Ліди Чорної, Ярослава Саленка та Марка Івасківа, а наприкінці виступили всі разом. Виступ цих наймолодших був завершеним музичальною гарною програмою.

Письменниця, як ніхто інший описувала студентське життя, яке оточувало її, а треба пам'ятати, що якраз в ті роки до вищих шкіл вперше прийшла масова українська молодь зі села. На цих своїх спостереженнях вона будувала пізніші оповідання, які знайшли широкі відгомін і зацікавлення. Ці оповідання не сподобалися багатьом партійним керівникам і на неї посилалися погрози та вприти заборони друку. На початку 1930 р. Д. Гуменна зазнала гострої критики за „неспівзвучні“.

В окремих точках програми виступили — Ірина та Ліда Чорні, Марко Івасків та Ярослав Саленко, з трьох танками. Окремий виступ мали Ліда Чорна та Марко Івасків і останній був вступ трійки — Ліди Чорної, Ярослава Саленка та Марка Івасківа, а наприкінці виступили всі разом. Виступ цих наймолодших був завершеним музичальною гарною програмою.

Письменниця, як ніхто інший описувала студентське життя, яке оточувало її, а треба пам'ятати, що якраз в ті роки до вищих шкіл вперше прийшла масова українська молодь зі села. На цих своїх спостереженнях вона будувала пізніші оповідання, які знайшли широкі відгомін і зацікавлення. Ці оповідання не сподобалися багатьом партійним керівникам і на неї посилалися погрози та вприти заборони друку. На початку 1930 р. Д. Гуменна зазнала гострої критики за „неспівзвучні“.

В окремих точках програми виступили — Ірина та Ліда Чорні, Марко Івасків та Ярослав Саленко, з трьох танками. Окремий виступ мали Ліда Чорна та Марко Івасків і останній був вступ трійки — Ліди Чорної, Ярослава Саленка та Марка Івасківа, а наприкінці виступили всі разом. Виступ цих наймолодших був завершеним музичальною гарною програмою.

Письменниця, як ніхто інший описувала студентське життя, яке оточувало її, а треба пам'ятати, що якраз в ті роки до вищих шкіл вперше прийшла масова українська молодь зі села. На цих своїх спостереженнях вона будувала пізніші оповідання, які знайшли широкі відгомін і зацікавлення. Ці оповідання не сподобалися багатьом партійним керівникам і на неї посилалися погрози та вприти заборони друку. На початку 1930 р. Д. Гуменна зазнала гострої критики за „неспівзвучні“.

В окремих точках програми виступили — Ірина та Ліда Чорні, Марко Івасків та Ярослав Саленко, з трьох танками. Окремий виступ мали Ліда Чорна та Марко Івасків і останній був вступ трійки — Ліди Чорної, Ярослава Саленка та Марка Івасківа, а наприкінці виступили всі разом. Виступ цих наймолодших був завершеним музичальною гарною програмою.

Письменниця, як ніхто інший описувала студентське життя, яке оточувало її, а треба пам'ятати, що якраз в ті роки до вищих шкіл вперше прийшла масова українська молодь зі села. На цих своїх спостереженнях вона будувала пізніші оповідання, які знайшли широкі відгомін і зацікавлення. Ці оповідання не сподобалися багатьом партійним керівникам і на неї посилалися погрози та вприти заборони друку. На початку 1930 р. Д. Гуменна зазнала гострої критики за „неспівзвучні“.

В окремих точках програми виступили — Ірина та Ліда Чорні, Марко Івасків та Ярослав Саленко, з трьох танками. Окремий виступ мали Ліда Чорна та Марко Івасків і останній був вступ трійки — Ліди Чорної, Ярослава Саленка та Марка Івасківа, а наприкінці виступили всі разом. Виступ цих наймолодших був завершеним музичальною гарною програмою.

Письменниця, як ніхто інший описувала студентське життя, яке оточувало її, а треба пам'ятати, що якраз в ті роки до вищих шкіл вперше прийшла масова українська молодь зі села. На цих своїх спостереженнях вона будувала пізніші оповідання, які знайшли широкі відгомін і зацікавлення. Ці оповідання не сподобалися багатьом партійним керівникам і на неї посилалися погрози та вприти заборони друку. На початку 1930 р. Д. Гуменна зазнала гострої критики за „неспівзвучні“.

В окремих точках програми виступили — Ірина та Ліда Чорні, Марко Івасків та Ярослав Саленко, з трьох танками. Окремий виступ мали Ліда Чорна та Марко Івасків і останній був вступ трійки — Ліди Чорної, Ярослава Саленка та Марка Івасківа, а наприкінці виступили всі разом. Виступ цих наймолодших був завершеним музичальною гарною програмою.

Письменниця, як ніхто інший описувала студентське життя, яке оточувало її, а треба пам'ятати, що якраз в ті роки до вищих шкіл вперше прийшла масова українська молодь зі села. На цих своїх спостереженнях вона будувала пізніші оповідання, які знайшли широкі відгомін і зацікавлення. Ці оповідання не сподобалися багатьом партійним керівникам і на неї посилалися погрози та вприти заборони друку. На початку 1930 р. Д. Гуменна зазнала гострої критики за „неспівзвучні“.

В окремих точках програми виступили — Ірина та Ліда Чорні, Марко Івасків та Ярослав Саленко, з трьох танками. Окремий виступ мали Ліда Чорна та Марко Івасків і останній був вступ трійки — Ліди Чорної, Ярослава Саленка та Марка Івасківа, а наприкінці виступили всі разом. Виступ цих наймолодших був завершеним музичальною гарною програмою.

Письменниця, як ніхто інший описувала студентське життя, яке оточувало її, а треба пам'ятати, що якраз в ті роки до вищих шкіл вперше прийшла масова українська молодь зі села. На цих своїх спостереженнях вона будувала пізніші оповідання, які знайшли широкі відгомін і зацікавлення. Ці оповідання не сподобалися багатьом партійним керівникам і на неї посилалися погрози та вприти заборони друку. На початку 1930 р. Д. Гуменна зазнала гострої критики за „неспівзвучні“.

В окремих точках програми виступили — Ірина та Ліда Чорні, Марко Івасків та Ярослав Саленко, з трьох танками. Окремий виступ мали Ліда Чорна та Марко Івасків і останній був вступ трійки — Ліди Чорної, Ярослава Саленка та Марка Івасківа, а наприкінці виступили всі разом. Виступ цих наймолодших був завершеним музичальною гарною програмою.

Письменниця, як ніхто інший описувала студентське життя, яке оточувало її, а треба пам'ятати, що якраз в ті роки до вищих шкіл вперше прийшла масова українська молодь зі села. На цих своїх спостереженнях вона будувала пізніші оповідання, які знайшли широкі відгомін і зацікавлення. Ці оповідання не сподобалися багатьом партійним керівникам і на неї посилалися погрози та вприти заборони друку. На початку 1930 р. Д. Гуменна зазнала гострої критики за „неспівзвучні“.

В окремих точках програми виступили — Ірина та Ліда Чорні, Марко Івасків та Ярослав Саленко, з трьох танками. Окремий виступ мали Ліда Чорна та Марко Івасків і останній був вступ трійки — Ліди Чорної, Ярослава Саленка та Марка Івасківа, а наприкінці виступили всі разом. Виступ цих наймолодших був завершеним музичальною гарною програмою.

Письменниця, як ніхто інший описувала студентське життя, яке оточувало її, а треба пам'ятати, що якраз в ті роки до вищих шкіл вперше прийшла масова українська молодь зі села. На цих своїх спостереженнях вона будувала пізніші оповідання, які знайшли широкі відгомін і зацікавлення. Ці оповідання не сподобалися багатьом партійним керівникам і на неї посилалися погрози та вприти заборони друку. На початку 1930 р. Д. Гуменна зазнала гострої критики за „неспівзвучні“.

В окремих точках програми виступили — Ірина та Ліда Чорні, Марко Івасків та Ярослав Саленко, з трьох танками. Окремий виступ мали Ліда Чорна та Марко Івасків і останній був вступ трійки — Ліди Чорної, Ярослава Саленка та Марка Івасківа, а наприкінці виступили всі разом. Виступ цих наймолодших був завершеним музичальною гарною програмою.

Письменниця, як ніхто інший описувала студентське життя, яке оточувало її, а треба пам'ятати, що якраз в ті роки до вищих шкіл вперше прийшла масова українська молодь зі села. На цих своїх спостереженнях вона будувала пізніші оповідання, які знайшли широкі відгомін і зацікавлення. Ці оповідання не сподобалися багатьом партійним керівникам і на неї посилалися погрози та вприти заборони друку. На початку 1930 р. Д. Гуменна зазнала гострої критики за „неспівзвучні“.

В окремих точках програми виступили — Ірина та Ліда Чорні, Марко Івасків та Ярослав Саленко, з трьох танками. Окремий виступ мали Ліда Чорна та Марко Івасків і останній був вступ трійки — Ліди Чорної, Ярослава Саленка та Марка Івасківа, а наприкінці виступили всі разом. Виступ цих наймолодших був завершеним музичальною гарною програмою.

Письменниця, як ніхто інший описувала студентське життя, яке оточувало її, а треба пам'ятати, що якраз в ті роки до вищих шкіл вперше прийшла масова українська молодь зі села. На цих своїх спостереженнях вона будувала пізніші оповідання, які знайшли широкі відгомін і зацікавлення. Ці оповідання не сподобалися багатьом партійним керівникам і на неї посилалися погрози та вприти заборони друку. На початку 1930 р. Д. Гуменна зазнала гострої критики за „неспівзвучні“.

В окремих точках програми виступили — Ірина та Ліда Чорні, Марко Івасків та Ярослав Саленко, з трьох танками. Окремий виступ мали Ліда Чорна та Марко Івасків і останній був вступ трійки — Ліди Чорної, Ярослава Саленка та Марка Івасківа, а наприкінці виступили всі разом. Виступ цих наймолодших був завершеним музичальною гарною програмою.

Письменниця, як ніхто інший описувала студентське життя, яке оточувало її, а треба пам'ятати, що якраз в ті роки до вищих шкіл вперше прийшла масова українська молодь зі села. На цих своїх спостереженнях вона будувала пізніші оповідання, які знайшли широкі відгомін і зацікавлення. Ці оповідання не сподобалися багатьом партійним керівникам і на неї посилалися погрози та вприти заборони друку. На початку 1930 р. Д. Гуменна зазнала гострої критики за „неспівзвучні“.

В окремих точках програми виступили — Ірина та Ліда Чорні, Марко Івасків та Ярослав Саленко, з трьох танками. Окремий виступ мали Ліда Чорна та Марко Івасків і останній був вступ трійки — Ліди Чорної, Ярослава Саленка та Марка Івасківа, а наприкінці виступили всі разом. Виступ цих наймолодших був завершеним музичальною гарною програмою.

Письменниця, як ніхто інший описувала студентське життя, яке оточувало її, а треба пам'ятати, що якраз в ті роки до вищих шкіл вперше прийшла масова українська молодь зі села. На цих своїх спостереженнях вона будувала пізніші оповідання, які знайшли широкі відгомін і зацікавлення. Ці оповідання не сподобалися багатьом партійним керівникам і на неї посилалися погрози та вприти заборони друку. На початку 1930 р. Д. Гуменна зазнала гострої критики за „неспівзвучні“.

В окремих точках програми виступили — Ірина та Ліда Чорні, Марко Івасків та Ярослав Саленко, з трьох танками. Окремий виступ мали Ліда Чорна та Марко Івасків і останній був вступ трійки — Ліди Чорної, Ярослава Саленка та Марка Івасківа, а наприкінці виступили всі разом. Виступ цих наймолодших був завершеним музичальною гарною програмою.

Письменниця, як ніхто інший описувала студентське життя, яке оточувало її, а треба пам'ятати, що якраз в ті роки до вищих шкіл вперше прийшла масова українська молодь зі села. На цих своїх спостереженнях вона будувала пізніші оповідання, які знайшли широкі відгомін і зацікавлення. Ці оповідання не сподобалися багатьом партійним керівникам і на неї посилалися погрози та вприти заборони друку. На початку 1930 р. Д. Гуменна зазнала гострої критики за „неспівзвучні“.

В окремих точках програми виступили — Ірина та Ліда Чорні, Марко Івасків та Ярослав Саленко, з трьох танками. Окремий виступ мали Ліда Чорна та Марко Івасків і останній був вступ трійки — Ліди Чорної, Ярослава Саленка та Марка Івасківа, а наприкінці виступили всі разом. Виступ цих наймолодших був завершеним музичальною гарною програмою.

Молоді учасники вечора пісні, музики і слова в ЛМЖК у Нью-Йорку

Літературно-Мистецький Клуб у Нью-Йорку влаштував у п'ятницю 14 березня музично-вокальний вечір під назвою „Концерт пісні, слова і музики“.

Виступали молоді таланти з ділянкою співу, рецитатції і гри на бандурах. Цим вечором Управу Клубу хотіла зацікавити зв'язки з нашою молоддю, щоб вона знаходила рідну музику, спів та поезію, горючись до своїх культурних установ і громадського життя. Вони ж мають прийти на зміну старшим і далі вести серед своєї української громади культурне діло та збагачувати її культурними цінностями, доповняти новими мистецькими досягненнями.

Відкриваючи цей вечір, голова Клубу, інж. Іван Жуковський спершу сердечно привітав юних музик і їхнього опікуна, інж. Миколу Чорного, який не жалює ні старань, ні часу для цього гарного діла. Гурток молодих бандуристів, що виступав на вечорі, мав у своєму складі 9 бандуристів і 7 бандуристок. Окремі привітав голову Клубу рецитаторку Ольгу Шкафаровську, її брата співака Степана Шкафаровського і аккомпаніаторку проф. Каліну Чічку-Андрієнко, також батьків молодих виконавців і зібраних гостей, передаючи далі ведення програми вечора в руки маестра Степана Крижанівського.

Вечір розпочав весь гурток бандуристів, підігравши на своїх інструментах три пісні. Гра малих бандуристів була зіграна, гармонійна і за те присутні нагородили малих музик довгими оплесками. Ольга Шкафаровська віддекларувала „Поворот“ Олени Теліги, з повним відчуттям змісту поезії, з відповіді.

Вечір розпочав весь гурток бандуристів, підігравши на своїх інструментах три пісні. Гра малих бандуристів була зіграна, гармонійна і за те присутні нагородили малих музик довгими оплесками. Ольга Шкафаровська віддекларувала „Поворот“ Олени Теліги, з повним відчуттям змісту поезії, з відповіді.

Вечір розпочав весь гурток бандуристів, підігравши на своїх інструментах три пісні. Гра малих бандуристів була зіграна, гармонійна і за те присутні нагородили малих музик довгими оплесками. Ольга Шкафаровська віддекларувала „Поворот“ Олени Теліги, з повним відчуттям змісту поезії, з відповіді.

Вечір розпочав весь гурток бандуристів, підігравши на своїх інструментах три пісні. Гра малих бандуристів була зіграна, гармонійна і за те присутні нагородили малих музик довгими оплесками. Ольга Шкафаровська віддекларувала „Поворот“ Олени Теліги, з повним відчуттям змісту поезії, з відповіді.

Вечір розпочав весь гурток бандуристів, підігравши на своїх інструментах три пісні. Гра малих бандуристів була зіграна, гармонійна і за те присутні нагородили малих музик довгими оплесками. Ольга Шкафаровська віддекларувала „Поворот“ Олени Теліги, з повним відчуттям змісту поезії, з відповіді.

Вечір розпочав весь гурток бандуристів, підігравши на своїх інструментах три пісні. Гра малих бандуристів була зіграна, гармонійна і за те присутні нагородили малих музик довгими оплесками. Ольга Шкафаровська віддекларувала „Поворот“ Олени Теліги, з повним відчуттям змісту поезії, з відповіді.

Вечір розпочав весь гурток бандуристів, підігравши на своїх інструментах три пісні. Гра малих бандуристів була зіграна, гармонійна і за те присутні нагородили малих музик довгими оплесками. Ольга Шкафаровська віддекларувала „Поворот“ Олени Теліги, з повним відчуттям змісту поезії, з відповіді.

Вечір розпочав весь гурток бандуристів, підігравши на своїх інструментах три пісні. Гра малих бандуристів була зіграна, гармонійна і за те присутні нагородили малих музик довгими оплесками. Ольга Шкафаровська віддекларувала „Поворот“ Олени Теліги, з повним відчуттям змісту поезії, з відповіді.

Вечір розпочав весь гурток бандуристів, підігравши на своїх інструментах три пісні. Гра малих бандуристів була зіграна, гармонійна і за те присутні нагородили малих музик довгими оплесками. Ольга Шкафаровська віддекларувала „Поворот“ Олени Теліги, з повним відчуттям змісту поезії, з відповіді.

Вечір розпочав весь гурток бандуристів, підігравши на своїх інструментах три пісні. Гра малих бандуристів була зіграна, гармонійна і за те присутні нагородили малих музик довгими оплесками. Ольга Шкафаровська віддекларувала „Поворот“ Олени Теліги, з повним відчуттям змісту поезії, з відповіді.

Вечір розпочав весь гурток бандуристів, підігравши на своїх інструментах три пісні. Гра малих бандуристів була зіграна, гармонійна і за те присутні нагородили малих музик довгими оплесками. Ольга Шкафаровська віддекларувала „Поворот“ Олени Теліги, з повним відчуттям змісту поезії, з відповіді.

Вечір розпочав весь гурток бандуристів, підігравши на своїх інструментах три пісні. Гра малих бандуристів була зіграна, гармонійна і за те присутні нагородили малих музик довгими оплесками. Ольга Шкафаровська віддекларувала „Поворот“ Олени Теліги, з повним відчуттям змісту поезії, з відповіді.

Вечір розпочав весь гурток бандуристів, підігравши на своїх інструментах три пісні. Гра малих бандуристів була зіграна, гармонійна і за те присутні нагородили малих музик довгими оплесками. Ольга Шкафаровська віддекларувала „Поворот“ Олени Теліги, з повним відчуттям змісту поезії, з відповіді.

Вечір розпочав весь гурток бандуристів, підігравши на своїх інструментах три пісні. Гра малих бандуристів була зіграна, гармонійна і за те присутні нагородили малих музик довгими оплесками. Ольга Шкафаровська віддекларувала „Поворот“ Олени Теліги, з повним відчуттям змісту поезії, з відповіді.

Вечір розпочав весь гурток бандуристів, підігравши на своїх інструментах три пісні. Гра малих бандуристів була зіграна, гармонійна і за те присутні нагородили малих музик довгими оплесками. Ольга Шкафаровська віддекларувала „Поворот“ Олени Теліги, з повним відчуттям змісту поезії, з відповіді.

Вечір розпочав весь гурток бандуристів, підігравши на своїх інструментах три пісні. Гра малих бандуристів була зіграна, гармонійна і за те присутні нагородили малих музик довгими оплесками. Ольга Шкафаровська віддекларувала „Поворот“ Олени Теліги, з повним відчуттям змісту поезії, з відповіді.

Вечір розпочав весь гурток бандуристів, підігравши на своїх інструментах три пісні. Гра малих бандуристів була зіграна, гармонійна і за те присутні нагородили малих музик довгими оплесками. Ольга Шкафаровська віддекларувала „Поворот“ Олени Теліги, з повним відчуттям змісту поезії, з відповіді.

Вечір розпочав весь гурток бандуристів, підігравши на своїх інструментах три пісні. Гра малих бандуристів була зіграна, гармонійна і за те присутні нагородили малих музик довгими оплесками. Ольга Шкафаровська віддекларувала „Поворот“ Олени Теліги, з повним відчуттям змісту поезії, з відповіді.

Вечір розпочав весь гурток бандуристів, підігравши на своїх інструментах три пісні. Гра малих бандуристів була зіграна, гармонійна і за те присутні нагородили малих музик довгими оплесками. Ольга Шкафаровська віддекларувала „Поворот“ Олени Теліги, з повним відчуттям змісту поезії, з відповіді.

Вечір розпочав весь гурток бандуристів, підігравши на своїх інструментах три пісні. Гра малих бандуристів була зіграна, гармонійна і за те присутні нагородили малих музик довгими оплесками. Ольга Шкафаровська віддекларувала „Поворот“ Олени Теліги, з повним відчуттям змісту поезії, з відповіді.

П'ятнадцятирічний влад Окрути Нью-Йорк в купівлі Дому США

Нью-Йорк. (М. Б.). — Український Нью-Йорк збільшився мешкодавцем став свого тривалого поселення — Український Конгресовий Комітет Америки спільно з Союзом Українок закупили чотири-п'ять поверхів кам'яниці під ч. 203 при Другій есені. У цьому домі на третьому й четвертому поверхах буде розміщуватися Центральна США, Музей і редакція „Нашого Життя“.

Думка придбати в Нью-Йорку власний дім, чи спільно з іншою громадською установою, вже довго роки плекалася в колах США. Головним мотивом, яким керувалися ініціатори цього почину було ствердження, що установка може повністю розгорнути свою діяльність, якщо має власне приміщення. Очевидно, пристегнені моменти також входили в рахунок.

Із стадії дискусування і планування ідея придбати власний дім увійшла в стадію конкретного здійснення в 1970 році, коли, в 30-літній існування Окружної Управи в Нью-Йорку створено Комітет Придбання Дому США з ініціативи тодішньої голови Окружної Управи Івани Рожанковської. У склад Комітету увійшли делегати всіх Відділів Окрути, а очолила його Катерина Пелешко (1-й Відділ). У 1972 році головування перебрала Михайла Баран (1-й Відділ), а від 1973 року до 23-го лютого 1975 р. очолювала його Поля Книш (64-й Відділ). Відділи відгукнулися прихильно на заклик Комітету і під час ювілейного бенкету для 12-го грудня 1970 року, з нагоди 30-літня існування Окрути, зложили понад три тисячі доларів на фонд купівлі будівлі. Жертвенність Відділів, пожертви окремих членів США, доходи з імпрез Окружної Управи, збільшили початковий капітал до вистоти п'ятнадцяти тисяч на день 2-го лютого 1975 року.

Перший план купівлі дому для потреб Окрути зазнав основної зміни напередодні 17-ої Конвенції США (листопад-грудень 1974), коли скрісталізувалася думка, що оскільки організації перенесеться з Філадельфії до Нью-Йорку, і виявилася потреба придбати дім для музею. Перед самою Конвенцією Центральна підписала контракт купівлі дому в спілці з УККА.

У новій ситуації, Окружна Управа скликала для 28-го січня 1975 року надзвичайне засідання з участю голів усіх Відділів, голів Комітету Придбання Дому й ексекютивні Центральні США, в справі чинної фінансової участі в купівлі дому Центральні США. На цьому засіданні рішенням одностайно передати п'ятнадцятирічний фонд Комітету, як частину на купівлю дому Центральні.

Зворушливий акт передачі цієї суми відбувся дня 23-го лютого 1975 року, коли то на загальному з'їзді Відділів Окрути голова Комітету Поля Книш, вручила банкову книжечку „Самомоміч“ колишній ініціаторці купівлі дому, а тепер голові Центральні Івани Рожанковській.

З моментом передачі фонду у розпорядження Центральні, Комітет закінчив свою діяльність. Приймаючи цей дар, голова Центральні склала на руки голови Окрути Оксани Рак подяку Відділам, членству й Комітетові за їхню громадську поставу і організаційну виробленість та зрозумілість пріоритету потреб США, й поставила їх прикладом ці-

лім організації, бо це не вперше ньюйоркська Окрута підтримує матеріально задуми й акції Центральні.

Випущені Союзом Українок в ювілейному році печатки на фонд Музею, дадуть змогу членству й загальній українській громаді активно докупити Дому США.

Купівля дому з конкретними завершеннями наразі 17-ої Конвенції і гідний вступом у ювілейний рік 50-ліття організації, який має бути присвячений внутрішній розбудові і скріпленню США.

З купівлі дому з конкретними завершеннями наразі 17-ої Конвенції і гідний вступом у ювілейний рік 50-ліття організації, який має бути присвячений внутрішній розбудові і скріпленню США.